

اهل معنا و ولایت/ چرا برخی از درک ولایت عاجز هستند؟

جامعه ای که می خواهد از دسیسه ها و توطئه های دشمنان خبیث در امان بماند باید در سایه رهبری و ولایت قدم بگذارد تا دشمنان هر دم همانند ابلیس احساس شکست و ناامیدی کنند.

خبرگزاری مهر- جامعه ای که می خواهد از دسیسه ها و توطئه های دشمنان خبیث در امان بماند باید در سایه رهبری و ولایت قدم بگذارد تا دشمنان هر دم همانند ابلیس احساس شکست و ناامیدی کنند.

اهل معنا از طریق قرآن به این حقیقت واقف و آگاهند که دین بدون امام معصوم و رهبری و ولایت کامل نیست و نعمت حق بی وجود ولایت بر بندگان تمام نخواهد بود و اسلام بی امام معصوم مورد رضای خدا نمی باشد. خداوند در سوره مائده آیه 3 در قرآن می فرماید: امروز دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای شما به عنوان آیین برگزیدم.

این آیه بر اساس اغلب تفاسیر اهل سنت و همه تفاسیر شیعه در روز هجدهم ذی الحجه که پیامبر اسلام (ص) به فرمان خدا علی بن ابی طالب امیرالمومنین را به رهبری و ولایت و زمامداری امت نصب کرد نازل شد و به این خاطر خدای مهربان بیان داشت که امروز که علی بن ابی طالب به ولایت و رهبری و اداره امور امت منصوب شد دین شما را برایتان کامل کردم و نعمتم را بر شما تمام نمودم و اسلام را با وجود علی برای شما به عنوان دین رضایت دادم. اگر مردم پس از درگذشت پیامبر (ص) ولایت و رهبری امیرالمومنین (ع) را می پذیرفتند و زیر بار دیگران نمی رفتند به تدریج ملت های جهان به اسلام می گراییدند و سفره دانش و معرفت و عدل و عدالت و درستی و امانت و همبستگی و وحدت در پهنه زمین پهن می شد و انسان تا قیامت از تفرقه و فتنه و آشوب و بی دینی و فساد و شر و گناه و معصیت در امان می ماند.

حضرت امام باقر (ع) می فرماید: فرضیه های الهی یکی پس از دیگری به تدریج نازل شد، ولایت و رهبری آخرین فرضیه ای بود که اعلام شد و پس از آن، آیه اکمال دین و اتمام نعمت نازل گشت، آری، خدا فرایض را با ولایت امام معصوم کامل کرد؛ زیرا پیامبر اسلام آنچه را خدا از دانش و معرفت و علم و بصیرت نزد او به ودیعت نهاده بود به آگاهی و اطلاع علی (ع) رساند و پس از علی (ع) در یازده فرزندش که اوصیا و جانشیان پیامبر بودند قرار گرفت و به همین خاطر اهل بیت (ع) پس از قرآن به عنوان ثقل دیگر دین معرفی شدند و از سوی پیامبر اعلام شد که اگر امت به این دو ثقل تمسک جویند هرگز چهره سیاه و زشت گمراهی را نخواهند دید.

حضرت امام باقر(ع) درباره اهمیت و عظمت ولایت و رهبری معصوم می فرماید: اسلام بر پنج حقیقت بنا شده: بر نماز و زکات و روزه و حج و رهبری و ولایت و مردم را به چیزی هم چون ولایت ندا داده اند.

اهل معنا پس از پیامبر و قرآن حقایق و معارف و احکام و سنن و حلال و حرام و رموز و اشارات و لطایف و معانی را از طریق دارنده ولایت و رهبری دریافت می کنند و احدی را به جای آن قبول ندارند و به دستور قرآن از صاحبان ولایت حقه به عنوان اولوالامر اطاعت و پیروی می نمایند.

اهل معنا که اهل توحید و نبوت در قرآن و ولایت و عمل هستند خود را با حسنات اخلاقی و تقوای فکری و روحی تکمیل می کنند و ساختمان ملکوتی و حصاری عرشی برای خود به وجود می آورند که با قرار گرفتن در آن از شر هر شیطانی و هجوم هر خناسی امان می یابند و به تدریج نیروهای الهی در آنان ظهور می کند که با توسل به آن نیروها کارهایی شگفت در چهارچوب واقعیات دینی و شرعی از آنان سر می زند که باورکردنش برای ظاهربینان مشکل و برای بیرون رفتگان از دایره انسانیت غیر ممکن است و جامعه ای که می خواهد از دسیسه ها و توطئه های دشمنان خبیث در امان بماند باید در سایه رهبری و ولایت قدم بگذارد تا دشمنان هر دم همانند ابلیس احساس شکست و ناامیدی کنند.

از حضرت امام صادق (ع) در رابطه با معنای شجره طویه که در آیه بیست و ششم سوره ای ابراهیم ذکر شده پرسیدند، حضرت پاسخ داد: رسول خدا ریشه درخت و امیرالمومنین تنه آن و امامان از نسل پیامبر (ص) و علی (ع) شاخه های آن و دانش و معرفت امامان میوه آن و شیعیان مومنان برگ های آن هستند.